

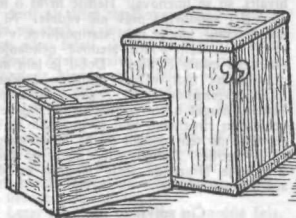
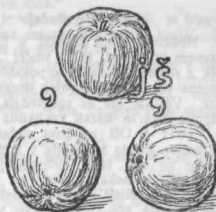

Zastavica v podobah.

Priobčil Fr. Rojec.

1

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev uganke v zlogih v 4. številki.

Ma-ti-ček; ma-ti; ti-ček; ma-ček; ti-ti! — Iz teh zlogov se sestavi žalostnovesela zgodba, ki se glasi tako: Matičku da mati tička. Potem pa pride maček ter matičku tička pojé. Matiček se seveda joka, mati preteče zakliče mačku: „Ti-ti!“ — toda maček zbeži, in uganke je konec!

Rešitve to pot nismo dobili nobene.

Sanje o vojni.

Zdravnik dr. Strahlmann v Wildeschausnu poroča: Neki 17 letni mizarski vajenec je v vsaki prosti uri čital opise bitk in bojev. Tudi sanjalo se mu je vedno o vojni. Neka dne so se mu na prsih naredili mehurčki. Ponoči se mu je bilo sanjalo, da je bil sam zapleten v boj in ga je nekdo sunil z bajonetom v prsi. Prestrašen se je zbudil in koj začutil bolečine na tistem mestu prsi, kamor ga je sanjani bajonet zadel. Da povzroči velik strah lahko mehurčke, je bilo že prej znano, a da učinkujejo tako lahko tudi sanje, se je šele sedaj pokazalo. — Sanje pa lahko tudi pozdravijo. Neki vojak je pred štirimi meseci v bitki onemel. Prenesli so ga v bolnišnico v Arnsdorfu pri Drazdanih. Tam se mu je sanjalo, da ga hoče nekdo z bajonetom suniti v vrat, in v sanjah je — zaklical na glas in padel iz postelje. Ko se je pobral, je znal zopet govoriti; pozdravil ga je v sanjah prebiti strah.

Ganjljiv slučaj.

Nedavno se je dogodil v Ljubljani na glavnem kolodvoru ta-le slučaj: Prispel je vlak z ranjenci. Nosilci so položili dva težko ranjena vojaka enega poleg drugega v nosilnice. Vojaka sta se spogledala, začudeno dvignila roke in hkrati vzkliznila: „Gjuro!“ — „Ivo!“ — Oči so jima zažarele — bila sta brata, ki sta se dobila v tem trpkem in vendar za nju tako radostnem položaju. Brata, dalmatinska Hrvata, sta služila pri različnih stotnijah, vedela nista drug za drugega, da sta ranjena, tudi v vlaku ne, šele v Ljubljani sta se videla in spoznala. Ko so ju naložili v avtomobil, sta še vedno začudeno in veselo motrila drug drugega in se klicala. Okolo stoječi so ganjeni gledali na ta prizor bratske ljubezni, in vojaški krogi so poskrbeli, da se brata - vojaka zdravita v isti bolnici, v isti sobi ter združena pretrpita, kar jima je naložila vojna usoda.

Tiger in ovca.

Kaj je težje prenašati, telesne ali duševne bolesi? Na to, sedanjemu času jako primerno vprašanje odgovarja naslednja povest: Neki perzijski šah je bil mnenja, da je telesne bolesi težje prenašati, kakor duševne, njegov veliki vezir pa je bil nasprotnega mnenja in je poizkusil šaha prepričati s praktičnim zgledom. Veliki vezir je dal ovci zlomiti noge in jo je potem zaprl v kletko, v katero ji je postavil izdatno hrano. Vzel je potem drugo ovco ter jo zaprl v večjo kletko, v kateri se je že nahajal na verigo priklenjen tiger. Veriga je bila tako kratka, da tiger ni mogel do ovce. Seveda je bila

tudi tej ovci postavljena v kletko izdatna hrana. Drugo jutro se je pokazalo, da je ovca z zlomljenimi nogami vzlic telesnim bolečinam snedla vso hrano, druga ovca pa se ne le ni dotaknila hrane, nego je iz strahu pred tigrom poginila.

Štiriletni mož.

Zdravnik dr. Abmann pripoveduje v „Deutsche Mediz. Wochenschrift“: V Meiningu na Nemškem živi neobičajno razvit štiriletni dečko Robert E. Njegovi starši in šestero bratov so povsem navadno razviti. Oče je sedaj na bojišču. V prvem letu se mali Robert ni prav nič razlikoval od drugih otrok. Drugo leto pa so starši zapazili, da jako naglo raste. Mišice so se začele razvijati, glas mu je prihajal globokejši in duh vedno resnejši in zrelejši. Ko je bil tri leta star, se ni hotel več igrati z drugimi otroki ter je najrajši govoril z odraslimi o raznih resnih vprašanjih. Kot štiriletni dečko hodi in se vede kakor mož, rad dela in je tako močan, da brez napore prenaša svojo petletno sestro. Visok je že 121 cm in tehta 35 kg. Nedavno se je ponesrečil pri konjih, ko je upregal. Pripeljali so ga v bolnišnico, da ga operirajo. Zdravniki so mu morali pri narkozi dati ravno tako veliko dozo, kakor odraslemu človeku. Štiriletni Robert zna že dobro pisati in čitati ter je izboren računar.

Novo znanstveno razkritje.

Profesor Hrozny na Dunaju je razkril zanimivo stvar izza starodavnih časov. Kakih 2000 let pred Kristusom je bila med Egipcom in Babilonijo velika država, katere prebivalci so se imenovali Hetitje in ki o njih ni doslej zgodovina prav nič vedela. Ni še dolgo temu, kar je neki starinoslovec v severni Mali Aziji odkril sledove nekdanjega glavnega mesta Hetitov. Dobil je tam med razvalinami tudi veliko množino lončenih plošč z vrezanimi znaki. Znakov na teh ploščah ni mogel nihče raztolmačiti. Zdaj se je profesorju Hroznemu tudi to posrečilo in postavil je po teh ploščah jezik, ki so ga govorili Hetitje. Zanimivo je, da je po sodbi profesorja Hroznega jezik Hetitov soroden ameriškem jeziku.

Čin zdvijane mačke.

Iz Celovca poročajo: Pri Sv. Martinu na Koroškem je odšla kmetica Wolferejveja z doma. V sobi je pustila triletnega dečka Franca in štiri mesece staro deklico Marijo. Otroka sta se igrala z domačo mačko, ki je hipoma zbesnela ter dečka strahovito razmesarila. Izpraskala mu je oči ter iztrgala iz telesa cele kose mesa. Tudi deklico je mačka poškodovala, pa le lahko. Proti brezskrbni materi so uvedli sodno razpravo.

